

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren

9. september 2013

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 5 (L 231 – §7) af 5.
september 2013

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse, hvordan budgetlovens krav om et maksimalt underskud på den strukturelle saldo på ½ pct. af BNP skal ses i sammenhæng med regeringens langsigtede fremskrivning i Danmarks Konvergensprogram 2013, hvor det strukturelle underskud i en periode fra midten af 2030'erne udgør mere end ½ pct. af BNP (hængekøjeproblematikken)?

Svar

Sigtepunkterne for en holdbar og troværdig finanspolitik er, at

- Holdbarhedsindikatoren ikke må være negativ.
- Der mindst er balance på den strukturelle offentlige saldo i 2020.
- Underskuddene på den strukturelle offentlige saldo ikke overstiger ½ pct. af BNP i årene frem mod 2020.
- Danmark overholder EU-henstillingen og kravene i Stabilitets- og Vækstpagten.

Den gældende og aftalte økonomiske politik er i overensstemmelse med disse sigtepunkter.

I juni 2012 blev budgetloven vedtaget. Gennem indførelse af konkrete udgiftslofter for både staten, kommunerne og regionerne skal budgetloven understøtte, at de offentlige udgifter udvikler sig i overensstemmelse med målsætningerne og prioriteringerne i de mellemfristede fremskrivninger.

De første udgiftslofter, som dækker perioden 2014-17, blev vedtaget af et bredt flertal i Folketinget i juni 2013. Finanslovsforslaget for 2014 og økonomiaftalerne med kommunerne og regioner overholder de vedtagne udgiftslofter.

Budgetloven indebærer, at der skal sigtes efter omtrent strukturel balance i årene frem mod 2020, og den strukturelle offentlige saldo må som udgangspunkt højst udvise et underskud på ½ pct. af BNP. Niveaueret for det maksimale underskud på den strukturelle offentlige saldo er fastsat med henblik på at fastholde en sikker-

hedsmargen for underskuddet på den faktiske saldo i forhold til Stabilitets- og Vækstpaktens øvre grænse på 3 pct. af BNP.

Planlægningshorisonten for den overordnede finanspolitik er frem til 2020. Der er ikke taget stilling til finanspolitikken efter 2020 og vurderinger af holdbarheden bygger derfor på beregningstekniske principper, som blandt andet indebærer, at de offentlige udgifter pr. person følger den generelle vækst i økonomien (lønudviklingen). Dog indregnes konkrete besluttede tiltag med virkning efter 2020, herunder den gradvise stigning i tilbagetrækningsalderen i takt med udviklingen i levetiden som følge af reglerne i Velfærdsaftalen fra 2006 og Tilbagetrækningsaftalen fra 2011.

Det langsigtede beregningstekniske forløb indebærer, at underskuddet på den strukturelle saldo bliver større end $\frac{1}{2}$ pct. af BNP fra 2030 og frem. De stigende underskud skal ses i lyset af stigende offentlige udgifter som følge af relativt store ældreargange og mange pensionister mv. i forhold til arbejdsstyrken samt faldende indtægter fra Nordsøen.

De gennemførte reformer, specielt indførelsen af levetidsindekseringen, trækker i modsat retning. Samlet er forløbet som nævnt holdbart, dvs. forløbet opfylder, at den offentlige gæld udgør en stabil andel af BNP på lang sigt.

Danmark vil også efter 2020 føre en finanspolitik, der overholder såvel kravene i Stabilitets- og Vækstpakten som finanspaktens og budgetlovens krav til den strukturelle offentlige saldo.

Ligesom 2020-planen videreførte 2015-planen vil en kommende 2025-plan indeholde et planlægningsforløb frem til 2025. Efterhånden som planlægningsforløbet udvides kan der blive behov for at gennemføre konkrete initiativer, der sikrer overholdelse af underskudsgrænsen i Budgetloven.

For at illustrere størrelsesordenen af det mulige tilpasningsbehov, er der i den tekniske baggrundsrapport til Vækstplan DK regnet på et alternativt forløb, hvor væksten i de primære offentlige udgifter i 2021-41 sænkes med ca. 0,1 pct.-point om året i forhold til det beregningstekniske forløb, dvs. den gennemsnitlige nominelle udgiftsvækst sænkes fra ca. 3,3 pct. om året til ca. 3,2 pct. om året. I dette forløb vil de offentlige finanser i hele perioden være på linje med kravene i Budgetloven og Stabilitets- og Vækstpakten. I et sådant forløb er holdbarhedsindikatoren positiv, og forløbet vil rumme mulighed for efterfølgende lempelser.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon